

Magdalena Tatar

Mail: meg141@interia.pl

Małgorzata Stachoń

Mail: margot14@onet.eu

Łukasz Czech

Mail: czechlu@poczta.onet.pl

Kierunek: Architektura

Instytucja przyjmująca: Università degli Studi di Trieste

Kraj: Włochy

Rok akademicki: 2012/2013

Trieste, miasto portowe położone w północno-wschodniej części wielkiego włoskiego Buta, posiada ok. 200 tys. mieszkańców, jednak jest ono rozłożone na okolicznych wzgórzach w ten sposób, że ma się wrażenie, że jest o wiele mniejsze. Nie przeszkadza to wcale w jego malowniczości. Latem jest tam bardzo ciepło, choć nie tak bardzo, jak na południu Włoch, natomiast zimą, a nawet późną wiosną często wieje tam silny wiatr zwany 'borą'. Czasami, w wyższych partiach miasta pojawia się nawet śnieg.

Zawirowania historyczne sprawiły, że Trieste nie jest typowym miastem włoskim. Mieszanka kulturowa z Austrii, Słowenii i Chorwacji przytłumiła nieco „włoski temperament”, a ludzie nie są tak bardzo otwarci na innych, jak na południu kraju. Sjesta trwa tam zwykle około trzech godzin, od godz.12 do 15, ale różni się to w zależności od lokalu. Supermarkety zwykle są otwarte cały dzień, natomiast nocą bardzo trudno znaleźć jakikolwiek otwarty sklep.

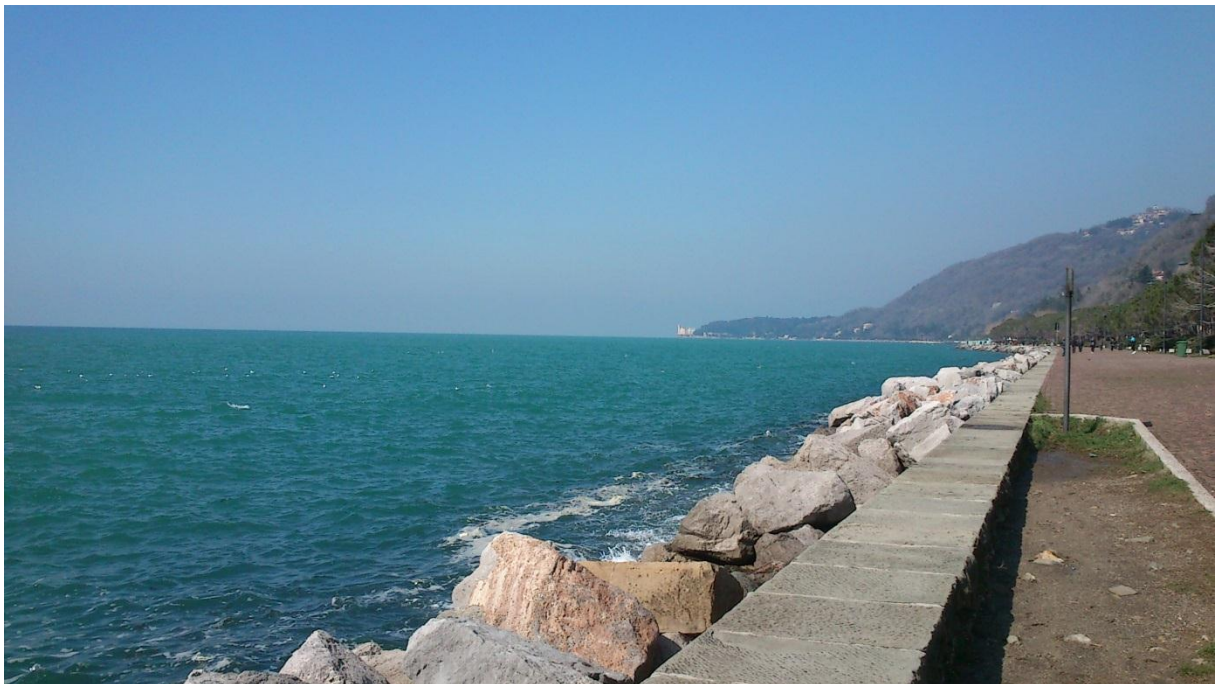
Università degli Studi di Trieste znajduje się na Piazza Europa, na wzgórzu, skąd rozlega się bardzo ładny widok na Morze Adriatyckie. Sam budynek uczelni jest prosty i minimalistyczny, natomiast pozostałe budowle kampusu są nieco bardziej zróżnicowane. Uniwersytet składa się z następujących wydziałów: architektura, ekonomia, farmacja, prawo, inżynieria, filozofia, medycyna i chirurgia, psychologia, nauki polityczne, nauki fizyczne, matematyczne i naturalne. W kampusie można również znaleźć akademik dla studentów, posiadający salę dydaktyczno-projektową. Dla studentów dostępna również jest mensa (stołówka). Instytut architektury studiów pierwszego stopnia został przeniesiony do mniejszego miasta Gorizia, oddalonego od Trieste o ok. 45 km, czas dojazdu tam zajmuje około godziny lub więcej, w zależności od środka transportu (samochód lub pociąg).

System nauczania w Trieście różni się bardzo od tego, który można spotkać na PPWSZ. Zajęcia głównych przedmiotów zwykle trwają kilka godzin (od 3 nawet do 8 lub 10) i w ciągu jednego dnia zazwyczaj jest tylko jeden przedmiot, który prowadzi kilku profesorów. Wykłady są w języku włoskim, natomiast ćwiczenia- korekty dla nas były w języku angielskim. Oprócz przedmiotów obowiązkowych można dobrać dodatkowe – opcjonalne, które student wybiera sam. Są one raz w tygodniu, w zależności od dnia wybranego przez uczelnię. Profesorowie zazwyczaj są przyjaźnie nastawieni do studentów, natomiast dobrze jest znać i porozumiewać się z nimi w języku włoskim, ponieważ nie wszyscy znają bardzo dobrze język angielski. Traktowali nas na równi ze studentami włoskimi. Sami studenci włoscy wobec nas byli dosyć obojętni i mało pomocni, w wielu rzeczach musieliśmy radzić sobie sami lub pytając się profesorów. Główne zajęcia zwykle składały się z wykładów (rano) i ćwiczeń (po południu). Większość zadań projektowych wykonywano na programach

komputerowych, ale również tworzyliśmy dużo makiet i rysunków. Włoska uczelnia zapewnia kurs języka włoskiego dla Erasmusów, poziom A1, A2 i B1, w zależności od poziomu zdanego egzaminu, który jest na początku zajęć. Każdy kurs kończył się egzaminem, w naszym przypadku, każdy egzamin był ustny, na dwa przedmioty musieliśmy również przygotować plansze zawierające nasze projekty. Ważne jest uczestniczenie we wszystkich zajęciach, zwłaszcza w seminariach, które zwykle trwają cały tydzień i są pod koniec semestru.

Na początku mieliśmy problem ze znalezieniem mieszkania, ponieważ otrzymanie pokoju w akademiku graniczyło z cudem. Nie polecamy jednak nawet starania się o akademik – dużo lepiej mieć wynajęty pokój lub mieszkanie, ponieważ ceny są podobne, natomiast akademik nie posiada własnej kuchni, a więc trzeba uczęszczać na mense, która jest stosunkowo droga (ok. 5 euro za obiad) i wydaje posiłki tylko w określonych godzinach. Udało się nam wynająć pokoje w mieszkaniu blisko uczelni. Zdecydowaliśmy się na zamieszkanie w Triście, ponieważ jest to większe miasto i część zajęć również mieliśmy w Triście, jednak ok. 3 dni w tygodniu musieliśmy dojeżdżać do Gorizii, które jest zdecydowanie mniejsze niż Triście i nie posiada zbyt wielu rozrywek dla studentów. Polecamy również wybranie się tam samochodem, ponieważ podróże między Triestem, a Gorizią (nieuniknione, jeśli chce się uczestniczyć w kursach języka włoskiego, który odbywa się w Triście) pociągami są wydatkiem prawie dwukrotnie wyższym niż dojazdy samochodem (w zależności od tego, jak często jeździ się na uczelnię) oraz zajmują dużo więcej czasu.

Same zajęcia okazały się dla nas bardzo ciekawe, szczególnie polecamy Projektowanie Architektoniczne (Progettazione Architectonica), nie polecamy natomiast zajęć Projektowania Urbanistycznego (Progettazione Urbanistica). Podczas tego wyjazdu dużo się nauczyliśmy, podszkoliśmy język włoski, nauczyliśmy się radzić sobie w stresowych sytuacjach oraz współpracy przy projektach. Udało się nam zwiedzić kilka ciekawych miejsc, takich jak Wenecja, Rzym, Ljubljana czy Tarvisio – alpejskie miasteczko włoskie oraz samo Triście, które jest naprawdę pięknym miejscem. Triście jest bardzo dobrą bazą wypadową do Chorwacji, Słowenii czy Austrii. Polecamy wyjazd do Triestu osobom, które przede wszystkim znają język włoski, jest to bardzo pomocne przy komunikacji, ponieważ większość Włochów nie zna języka angielskiego. Pomocne jest też łatwość w nawiązywaniu kontaktów i otwartość na ludzi.

WIDOK Z VIALE MIRAMARE

PANORAMA Z MOLO

WIDOK Z MOLO

WIDOK Z DROGI DO ZAMKU SAN GIUSTO

PANORAMA Z ZAMKU SAN GIUSTO

WIDOK Z VIALE MIRAMARE

BUDYNEK UNIWERSYTETU W GORIZII

BUDYNEK UNIWESYTETU W GORIZII

WIDOK OD STRONY MORZA

WIDOK W STRONĘ MORZA

ZAMEK MIRAMARE

UNIwersytet w TRIESTE